

Sygn. akt V KO 78/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **T. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 8 grudnia 2021 r.

wniosku skazanego, wykonującego zawód adwokata,

który wpłynął w dniu 13 września 2021 r.,

o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 lipca 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić wniosek o wznowienie postępowania sądowego;

2) obciążyć skazanego kosztami postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Wykonujący zawód adwokata T. M. złożył kolejny wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 10 lipca 2019 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z 18 stycznia 2019 r., który skazywał go za czyn ciągły polegający na dokonaniu i usiłowaniu dokonania

oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz karę grzywny.

Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie procesu okazał się ewidentnie bezzasadny.

W związku z powołaniem się przez wnioskodawcę na podstawę *de novis*, o której mowa w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., należało stwierdzić, że w takim wypadku to skazany był obarczony ciężarem uprawdopodobnienia zasadności wniosku o wznowienie postępowania sądowego, skoro uprzednio, wskutek zapadnięcia prawomocnego wyroku skazującego, doszło do obalenia domniemania niewinności wynikającego z zasady określonej w art. 5 § 1 k.p.k. Zatem nie było wystarczające samo powołanie się przez autora wniosku na nowy fakt, ale powinnością jego było zaoferowanie co najmniej tzw. dowodu swobodnego świadczącego o błędności skazania. Przedstawione podejście stanowi utrwaloną już od dawna linię orzeczniczą (zob. postanow. SN: z 19 kwietnia 2007 r., II KO 60/06; z 15 kwietnia 2008 r., II KO 84/07).

Abstrahując od mało starannego zredagowania wniosku w warstwie mającej postulować nowe dowody (skarżący nawet nie wskazał aktualnego miejsca pobytu M. W. ani nie podał danych osobowych prezesa zarządu czeskiej spółki P. s.r.o.), to jednak najistotniejsze pozostawało to, że nie przedstawił jakiegokolwiek dokumentu ukazującego przypuszczalną treść ewentualnych, przyszłych zeznań tych osób. Warto w tym miejscu przypomnieć, że podobnie skonstruowany wniosek dowodowy znalazł się w apelacji obrońcy, ale na rozprawie odwoławczej spotkał się z krytyczną oceną z uwagi na prekluzję dowodową przewidzianą w art. 427 § 3 k.p.k. (k. 1080 – 1081, t. VI). Odnotować wypadało, że wprowadzenie art. 452 § 3 k.p.k., osłabiającego instytucję prekluzji dowodowej, nastąpiło dopiero 5 października 2019 r. (Dz.U.2019.1694), a więc po wydaniu drugoinstancyjnego wyroku, oraz że nie straciło aktualności zapatrywanie prawne wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2020 r., V KO 96/20, iż z reguły nie zasługuje na uwzględnienie wnioski o wznowienie postępowania oparte na podstawie *propter nova*, sprowadzającej się do żądania przeprowadzenia dowodu, którego dopuszczenie było badane w procesie pierwotnym i zostało oddalone; dodać trzeba, że przyczyna nieuwzględnienia wniosku dowodowego nie ma tu, co do zasady, znaczenia.

Wreszcie należało również stwierdzić, że domaganie się przez skazanego „weryfikacji danych środka transportu służącego do wywozu sprzedanego towaru do Republiki Czeskiej” żadną miarą nie sposób potraktować jako wskazanie nowego dowodu lub faktu w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

Na koniec potrzebna wydaje się konstatacja, że czynności sprawdzające, o których mowa w art. 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k., nie powinny służyć poszukiwaniu i dostarczaniu faktycznych podstaw złożonego wniosku o wznowienie procesu na podstawie *de novis*. Celem tych czynności pozostaje wszak już to przeprowadzenie i utrwalenie dowodów na użytek rozstrzygania w przedmiocie wznowienia procesu, już to skontrolowanie, czy wskazany przez wnioskodawcę nowy dowód można uznać za wiarygodny i istotny w sprawie.

Dlatego Sąd Najwyższy wniosek skazanego oddalił (art. 547 § 1 k.p.k.) i obciążył go kosztami postępowania wznowieniowego (art. 639 zd. drugie k.p.k.).